

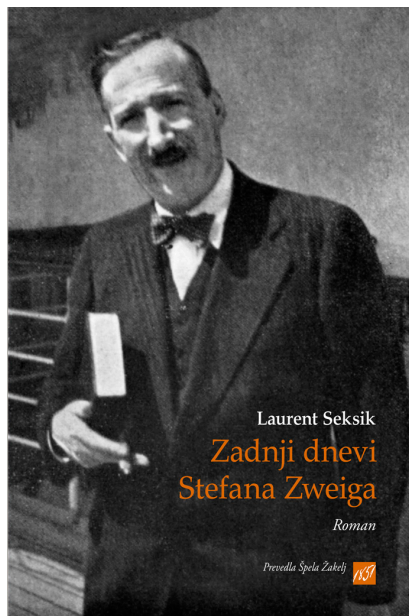

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

LAURENT SEKSİK: ZADNJI DNEVI STEFANA ZWEIGA

Podatki o knjigi

- Naslov: Zadnji dnevi Stefana Zweiga
- Avtor: Laurent Seksik
- Prevajalka: dr. Špela Žakelj
- Urednica: Polona Mlakar
- Velikost: 130 mm x 210 mm
- Vezava: broširana
- Število strani: 152
- ISBN: 978-961-278-367-9
- Cena: 22 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2018

Brez domovine ni mogoče živeti

Biografski roman francoskega pisatelja in zdravnika Laurenta Seksika o zadnjih dnevih pisatelja Stefana Zweiga, enega od stebrov takratne evropske kulture, je tesnobna pripoved o tragediji nekega moža, tragediji nekega tesno povezanega para in pravzaprav o tragediji nekega stoletja.

22. februarja 1942 si je avstrijski pisatelj Stefan Zweig, eden najslavnejših avtorjev biografij znamenitih zgodovinskih osebnosti, skupaj s svojo ženo v brazilskem izgnanstvu vzel življenje. Šlo je za dejanje iz obupa. Da si je rešil življenje, je bil moral pred nacizmom zbežati iz Evrope. Toda brez evropske kulture nikakor ni mogel živeti. Bil je namreč eden od stebrov evropske kulture, ki so jo pokončevali nacisti. Njegova dela so sredi 20. stol. zažgali samo zato, ker je bil judovskega porekla. Nemci so zasledovali in preganjali njegove prijatelje, njemu pa kot prepričanemu pacifistu in humanistu na tem svetu niso privoščili niti koščka zemlje, kjer bi mirno prebival. Tudi ženin samomor je bilo dejanje iz obupa. Mlada žena namreč svojemu možu nikakor ni uspela omogočiti znosnega življenja na tujem, a sama brez moža tudi ni znala ne hotela živeti.

V Franciji je knjiga uspešnica.

Kontakt

Uredništvo

T 01 244 36 70

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Laurent Seksik je zdravnik in pisatelj, ki je svoj prvi roman je izdal l. 1999. Za delo *La folle histoire* je leta 2005 prejel prestižno francosko literarno nagrado Littré. Je avtor biografij znanih osebnosti – Alberta Einsteina (*Primer Eduard Einstein*), Stefana Zweiga (*Zadnji dnevi Stefana Zweiga*) in dramatizirane biografije A. Modigliania (*Modigliani, Prince de la bohme*). V Franciji in drugod po svetu so naletele na velik odmev. Podobnost s Stefanom Zweigom, velikim piscem biografij, prav gotovo ni naključna ...

Odlomek iz knjige

Moral je pozabiti na svoj dom v Salzburgu, pregnati iz spomina veličastnost zgradbe v okraju Kapuzinerberg, nekdanjega lovskega dvorca iz 18. stoletja, katerega pročelje je spominjalo na prizidek gradu Neuschwanstein in kjer se je kot otrok igral, da je cesar Franc Jožef. To bivališče je bilo kraj, kjer se je vedno počutil najbolje, ko je za debelimi zidovi, varuhi njegove samote, pisal ali se vdajal melanholiji. Ta plemenita stavba, kjer je srečno živel.

Zdaj je moral pozabiti na Salzburg. Salzburga ni bilo več, Salzburg je bil nemški. Dunaj je bil nemški, Dunaj, provinca Velikega rajha. Avstrija ni bila več ime države. Avstrija je bila prikazen, tavajoča med pobeglimi duhovi. Truplo. Pogreb je bil na Heldenplatzu, ob vzklikanju ljudstva, ki je pozdravljalo svojega firerja. Človek je prišel, da bi pozlatil sanje o veličini, da bi vrnil sijaj in čistost pojudenemu Dunaju. Avstrija se je prepustila Hitlerju. Dunaj, parada pravljčnosti, s kristalnimi bulvarji, kjer so se odpirala vsa srca, se je valjal v blatu in se sušil v zločinskem ozračju. Dunaj je plesal na šabat, ponudil je roko izgubljenemu sinu, ki se je vrnil v rodno deželo in pri tem prečkal Braunau am Inn, kjer je ugledal luč sveta; domov se je vrnil kralj Berlina, cesar Evrope, ki ga je posvetil kardinal Innitzer in mu je ploskalo proslavljajoče mesto. Tri leta so minila od anšlusa. Pričevanja tistih, ki jim je še uspelo pobegniti, so si sledila. Pripovedovali so o lakoti, o bolečini, o bedi. O smrti dunajskih Judov. Predstava groze, ki se je odvila na nemških tleh, se je v hitrem posnetku iztekla v mali prestolnici, kjer je preživel najbogatejše trenutke življenja. [str. 10]